

System a evoluce vyšších rostlin

Historie systematické botaniky

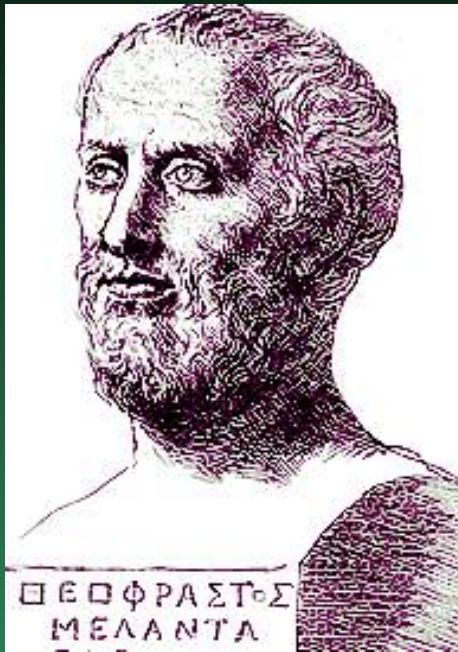
Petr Bureš

Historie systematické botaniky (čili dědkologie) a vývoj jejích metod

Zpočátku uspořádání rostlin jen nevědomé uspořádání kapitol či popisů rostlin v knize, bez explicitní potřeby klasifikovat. Botanika byla vědou užitou = součást lékařství, farmacie, alchymie. Tato mystikou poněkud zahalená etapa historie botaniky pokrývá dějinný interval od antiky až do renesance, tedy zhruba do 16. století.

Antické Řecko (4 - 3. stol. př. Kr.)

Theophrastos
371-287 př. Kr.

gymnasiarcha Lykeionu v
Athénách

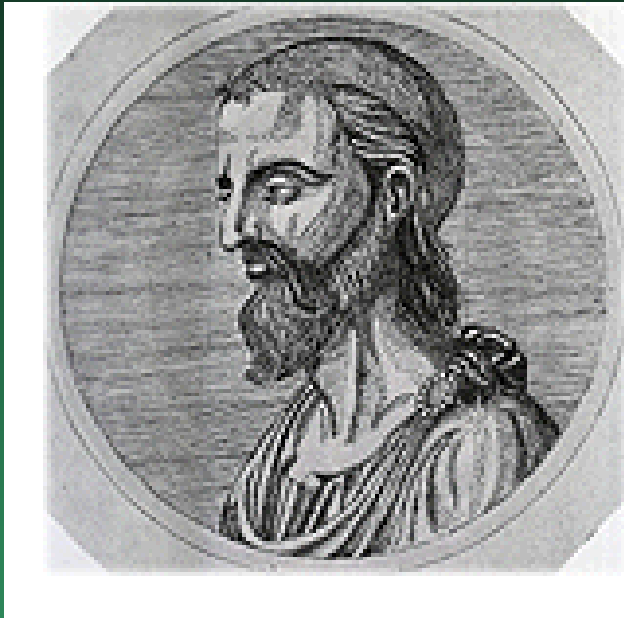

Renesanční vydání
Historia plantarum

Peri fyton historias = **Historia plantarum**; obsahuje ca 500 druhů rostlin hlavně středomořských ale také z výprav Alexandra Makedonského do V Asie.
Třídil rostliny na habituálním principu: byliny, keře, polokeře, stromy.
Zavedl základní termíny - např. *Angiospermae*, či *Gymnospermae*, *phloiós*, *xylós*, ...

Antický Řím (počátek letopočtu)

Do období Antiky sahá i vznik samotného termínu botanika -
botaniké = nauka o rostlinách

Pedanius Dioscorides
1 stol.

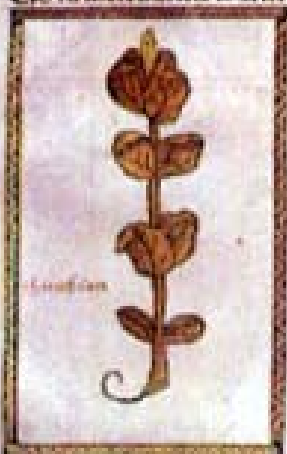
Poprvé termín **botaniké** použil
Dioscorides v díle **Peri hyles**
iatrikes = **De materia medica**

Dioscorides byl lékařem
římských legií, s nimiž prošel
mnohá území, kde sbíral nové
dosud neznámé údaje o
rostlinách

Have you ever tried to identify a new animal? Figure 24.4 shows the first step of the process. The animal you select is the "prey" of the predator. The predator is the "predator" of the prey. The predator is the "predator" of the prey. The predator is the "predator" of the prey.

a 4.5 liter can of white paint.

[illegible]

▶ Don't overdo it

[illegible][illegible]

Chonburi Lamb weaver.

Glenn Ligon was the first to see that the American film industry was not just a place of exploitation, but a place of opportunity. He was the first to see that the American film industry was not just a place of exploitation, but a place of opportunity.

[illegible]

Cellon bathroom paper

[illegible]

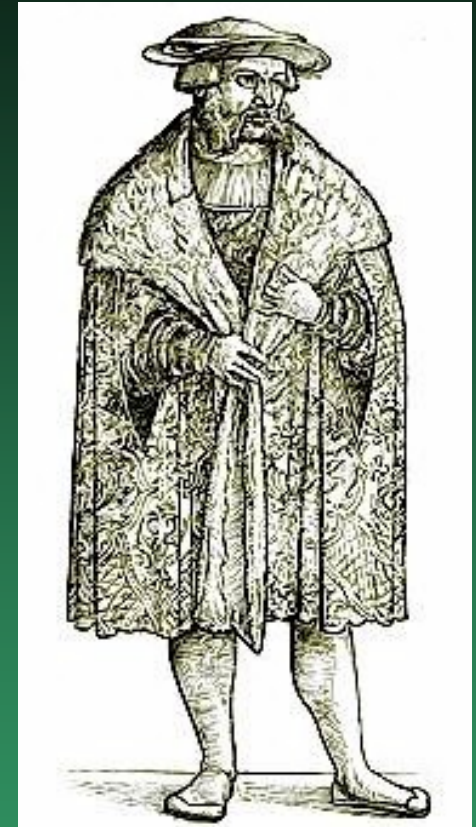
Němečtí otcové botaniky (16. stol.)

Otto Brunfels
1488 - 1534

Hieronymus Bock
(Tragus)
1498 - 1554

Leonard Fuchs
1501 - 1566

Habituálně podobné druhy např. čeledí *Asteraceae*, *Apiaceae*, *Lamiaceae* pohromadě = intuitivně přirozené uspořádání na habituálním principu

Ilustrace
Hanse
Weiditze v
Brunfelsově
herbáři

Fuchsův kapesní atlas
Historia stirpium

Herbáře = kolekce preparovaných rostlin

Za vynálezce herbarizace rostlin považován Luca Ghini, prefekt botanické zahrady v Pise.

Luca Ghini

JAN FRANTIŠEK BECKOVSKÝ,
kněz ryt. řádu křižovníků s červenou hvězdou, historik český.
Zanechal nejstarší český herbář (sbírku sušených rostlin).
* 18. VIII. 1658 v Německém Brodě, † 26. XII. 1725 v Praze.
Reprodukováno podle rytiny v *Petelových* »Abbildungen«, díl II.
(Z výtisku *Dobrovského* v Knihovně Národního muzea v Praze.)

Nejstarší herbářovou sbírkou pocházející z území Čech je herbář Jana Františka Beczskovského, křižovníka řádu s červenou hvězdou, pocházející z přelomu 17. a 18. století).

ČR je z hlediska počtu herb. položek na hlavu na 5. místě na světě.

Před námi je Švýcarsko, Švédsko, Finsko a Rakousko.

Herbář je nepřekonanou konzervační metodou

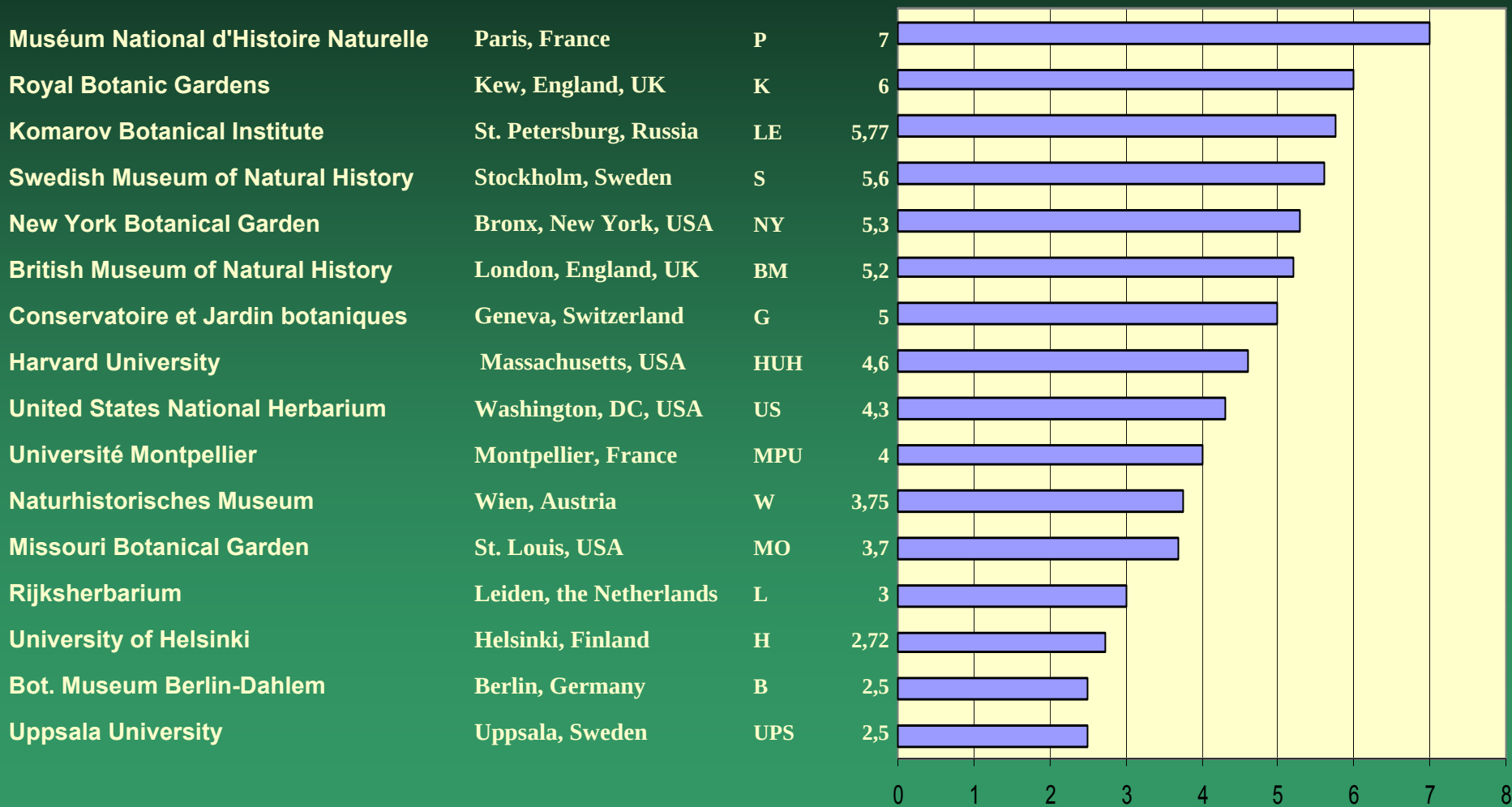
1. uchovává data o morfologické variabilitě, geografickém rozšíření, ...
2. dává možnost kontroly těchto dat
3. z herbářových položek lze také na rozdíl od literárních dat či počítačových databází izolovat DNA
4. jedinou formou jak uchovávat nomenklatorické typy.

Herbářové sbírky nad 30 tis. v České republice a na Slovensku (stav v r. 2000)

16 největších světových herbářových sbírek (nad 2,5 milionu položek – stav v r. 1990)

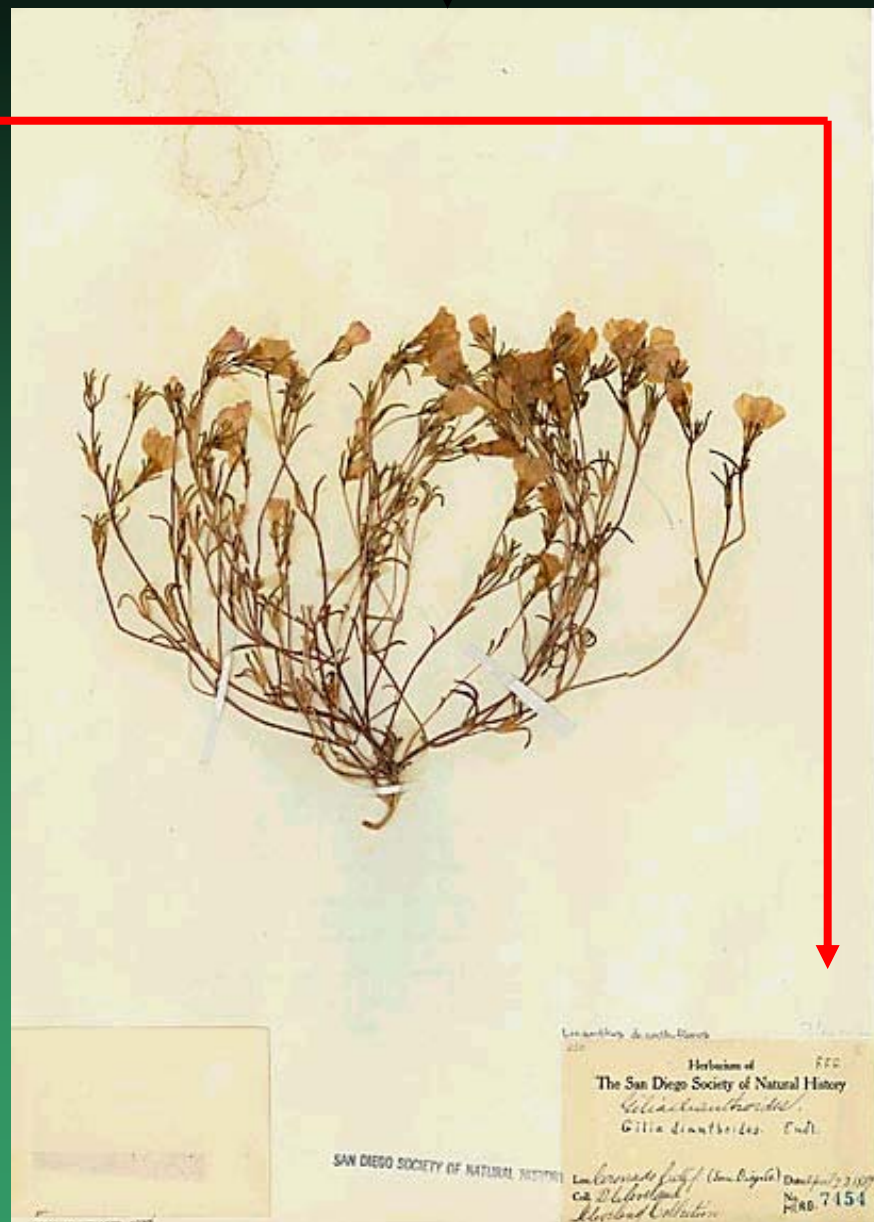
Z čeho sestává herbářová scheda?

Musí na ní být:

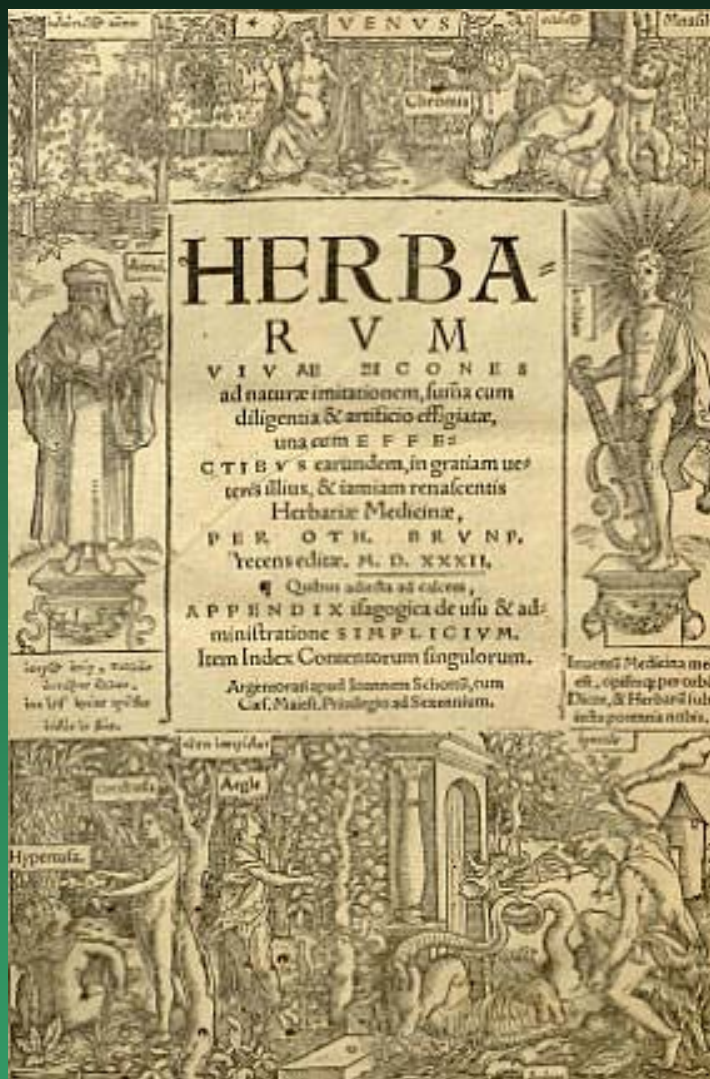
naleziště (*locatio*),
stanoviště (*habitatio*),
sběratel (*collector*),
rok (*anno*).

Je vhodné aby na ní bylo:

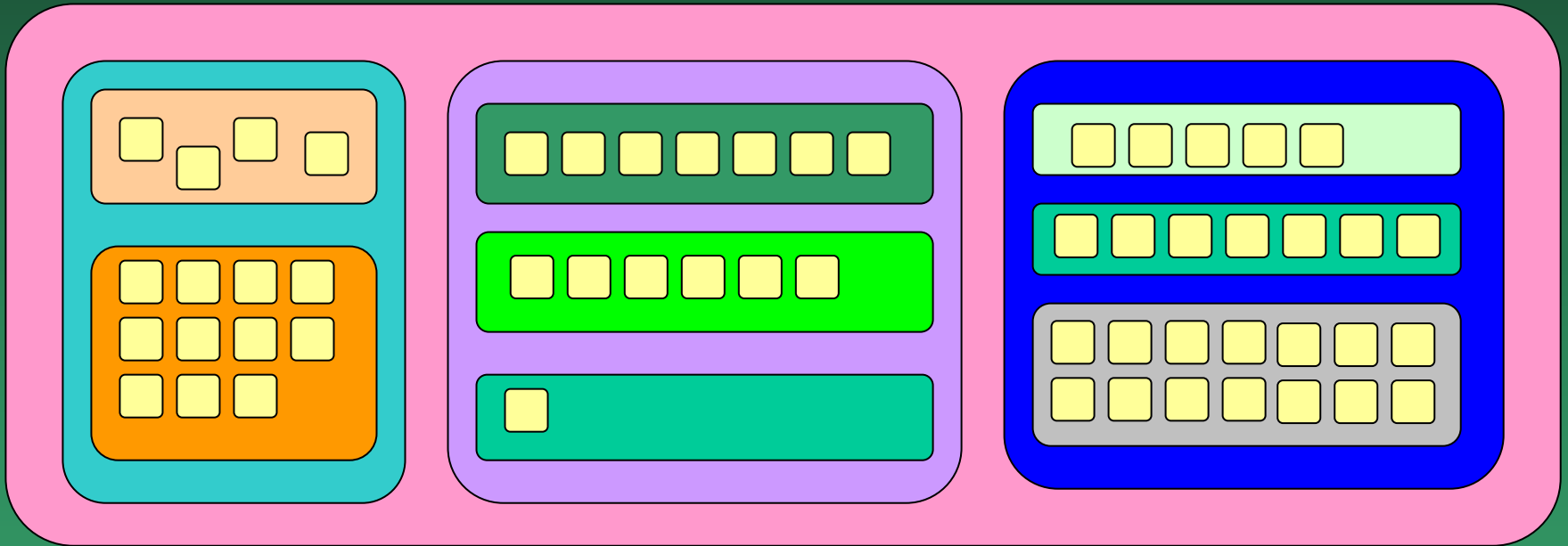
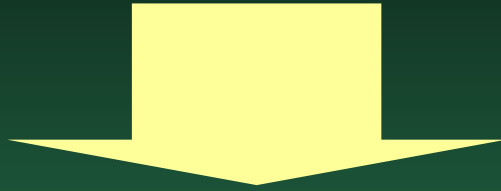
jméno rostliny (*nomen plantae*),
jméno herbáře (*nomen herbarii*),
datum (*datum*),
nadmořská výška (*altitudo supramarino*).

V renesanční bylinářích nebyly rostliny hierarchicky klasifikovány

jednoúrovňová (**lineární**) klasifikace =
přiřazení jmen k objektům

klasifikace hierarchická

Příkladem vynuceného přechodu od lineární klasifikace ke klasifikaci hierarchické je knihovna

Umělé hierarchické systémy rostlin (konec 16. stol)

italský lékař a botanik **Andrea Cesalpino**, osobní lékař papeže Klimenta VIII. v díle *De plantis libri sedecim* (Firence 1583) (16 knih o rostlinách)

Andrea Cesalpino
(Caesalpinus) 1519 - 1603

Podle Theophrasta považuje dřeviny za samostatnou skupinu, byliny dělí do 15 skupin podle **znaků na generativních orgánech**:

tvar a stavba plodu
počet semen
počet přihrádek v semeníku
stavba květu

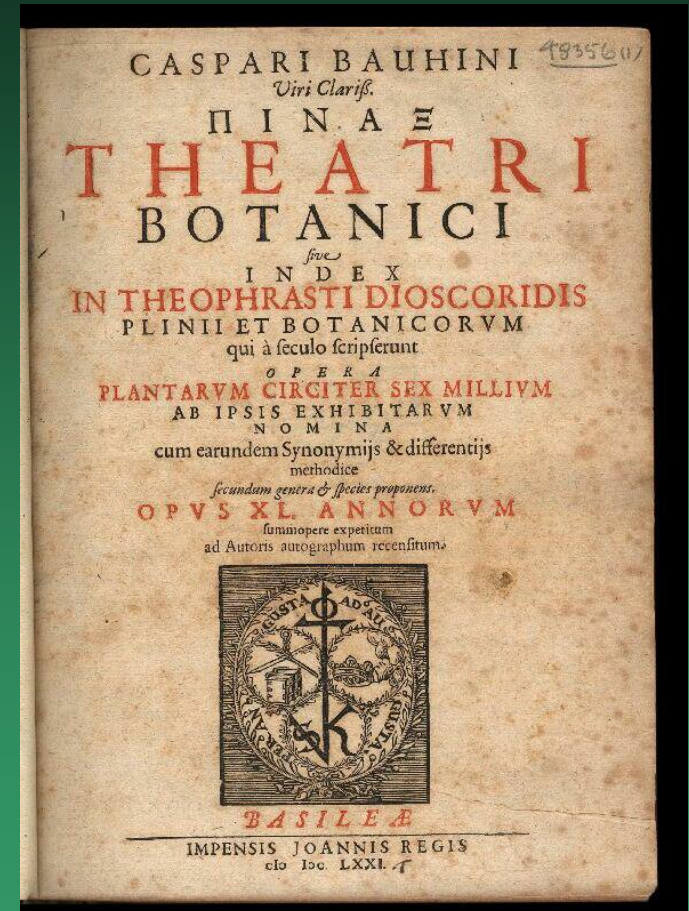
Druhové diagnózy (počátek 17. stol.)

Počet známých druhů rychle rostl - od dob "německých otců botaniky" za necelých 100 let se víc než zdesateronásobil.

Gaspard Bauhin
1560 - 1624

V díle *Pinax theatri botanici* (1623) Švýcar **Gaspard Bauhin** použil krátké a výstižné diagnózy = soubory rozlišovacích znaků, které sloužily i jako pojmenování rostlin

Vznik rostlinné morfologie (2. pol. 17. stol.)

Joachim Jung (Jungius)
(1587–1657)
německý lékař

Snaha o co nejpřesnější popis druhu,
vedla při rostoucím počtu druhů k inflaci
„morfologických“ pojmů

kvůli jednoznačnosti nutná kodifikace

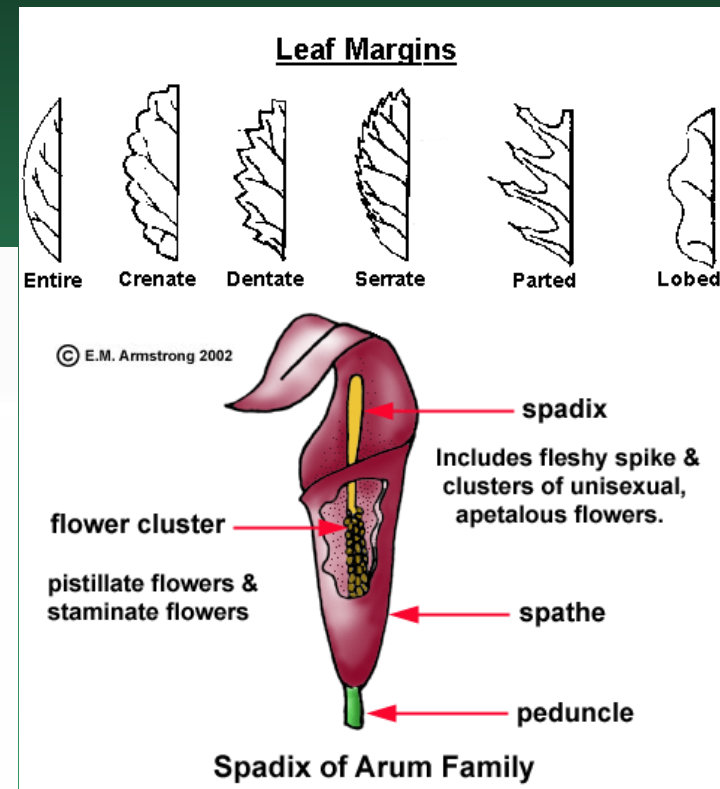
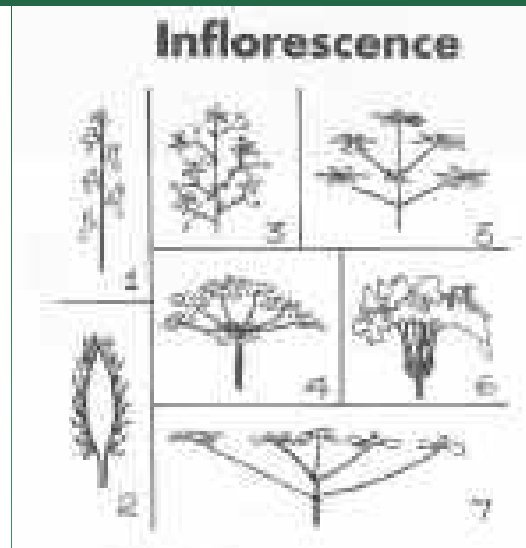
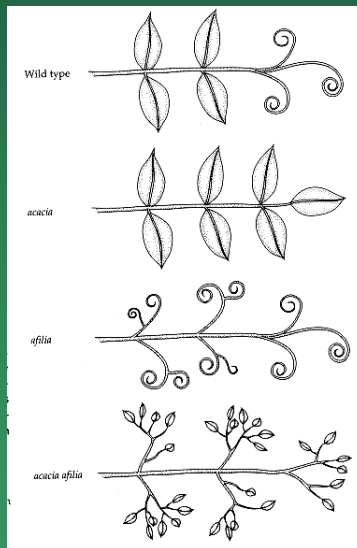
vzniká rostlinná morfologie

zakladatel je **Joachim Jung**

Doxoscopiae physicae minores (Hamburg 1662) (Menší
rozhledy po přírodě a *Isagoge phytoscopica* (Hamburg 1678)

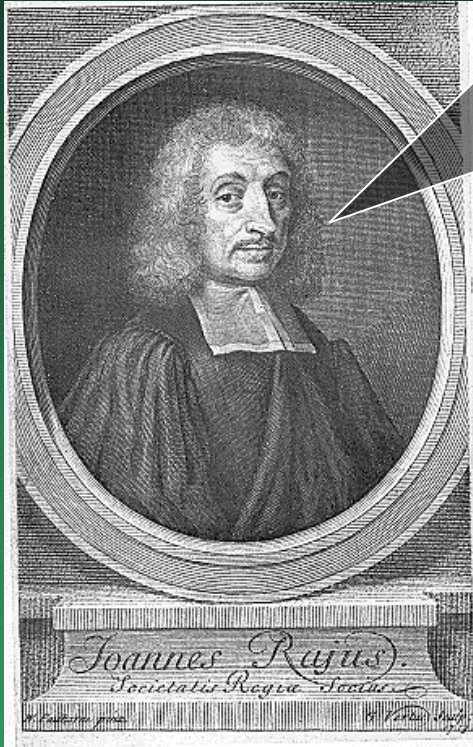
Soubor morfologických znaků taxonu = morfologický popis.

pořadí znaků v popisu ustáleno s respektem k tradici a praktickým zvyklostem

Pojem a definice druhu (1686)

John Ray
1627 - 1705

"abychom mohli začít rostliny inventarizovat a správně klasifikovat, musíme se snažit zjistit některá kritéria na rozlišení tzv. druhů. Po dlouhém a usilovném výzkumu jsem nezjistil jiné kritérium na rozlišení druhů než jsou diferenční znaky, zachovávající si při rozmnožování semeny svoji stálost."

Druh je podle Raye skupinou jedinců, kteří jsou v rámci své variability geneticky stálí. (*Historia generalis plantarum*, Londini 1686-1704)

Carl Linné - vrchol umělé klasifikace (pol. 18. stol.)

Carl Linné
(Linnaeus)
1707-1778

Za vrchol umělých systémů je považováno dílo Švéda **Karla Linnéa**. Ten synteticky navázal na vše progresivní co zjistili nebo zavedli jeho předchůdci:

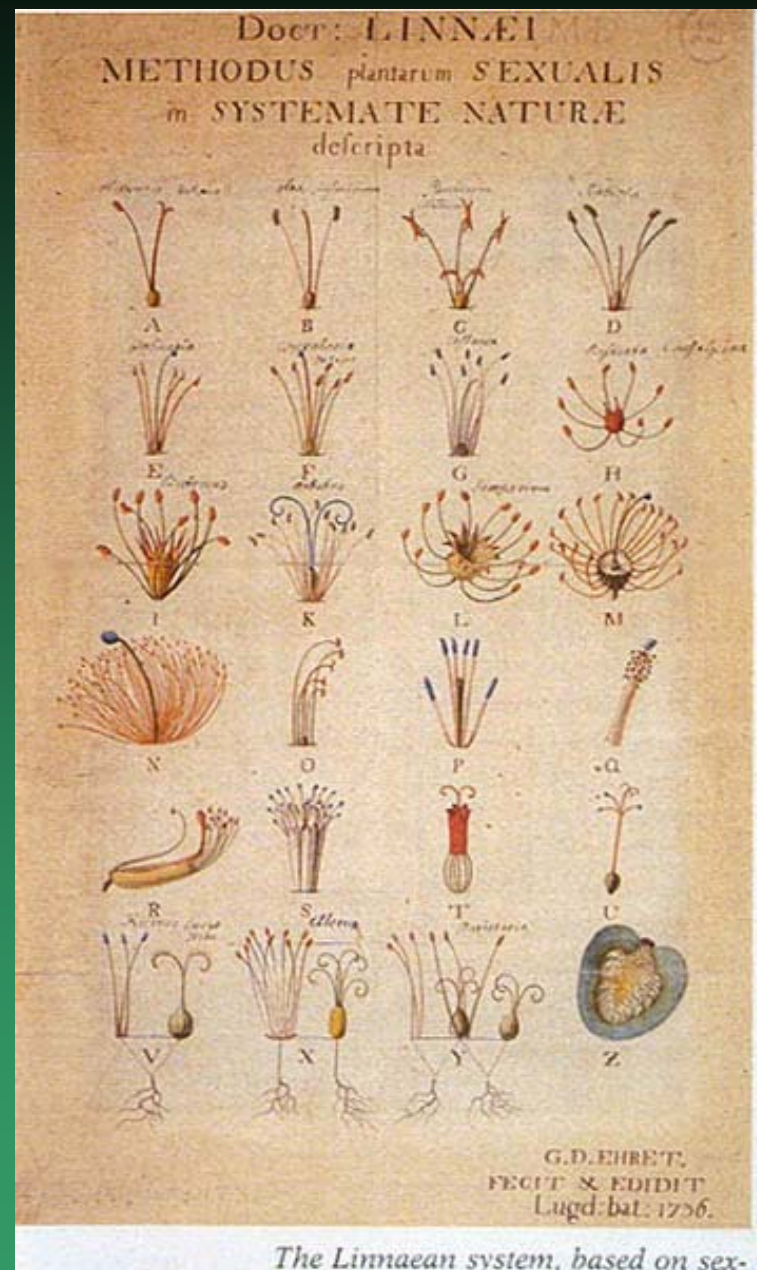
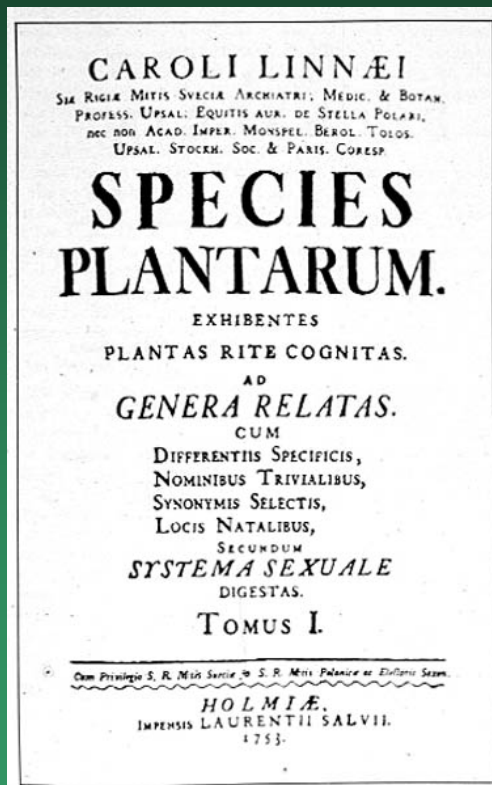
- Od Johna Raye převzal princip definice druhu.
- Od Augusta Bachmana převzal princip důsledné binomické nomenklatury.
- Od Joachima Junga a dalších morfologickou terminologii.
- Od Josepha Pittona de Tourneforta hierarchické členění taxonomických jednotek.
- Od Gasparda Bauhina krátký a přesný způsob popisů - diagnóz.

Species plantarum (1753)

1. 5. 1753 = starting point nomenklatury cévnatých rostlin, jätrovek a rašeliníků.

Linnéův systém = 24 tříd dle počtu, délky, srůstu tyčinek a pestíků, tedy po hlavních orgánů je proto nazýván systém sexuální.

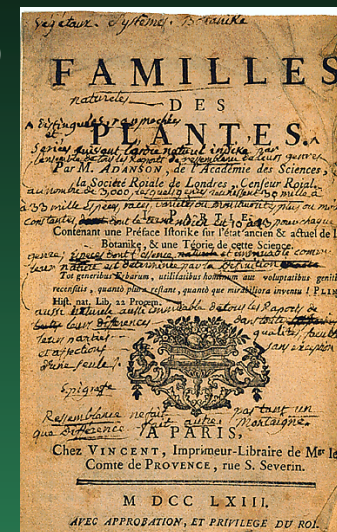
První přirozené systémy (2. pol. 18. stol.)

Michel Adanson
1727 - 1805

Michael Adanson (1763) Rostliny rozdělil do 58 čeledí

1. podle komplexu morfologických znaků
2. hodnota jednotlivých znaků stejná

Antoine Laurent
de Jussieu
1748 - 1836

Antoine Laurent de Jussieu (1789)

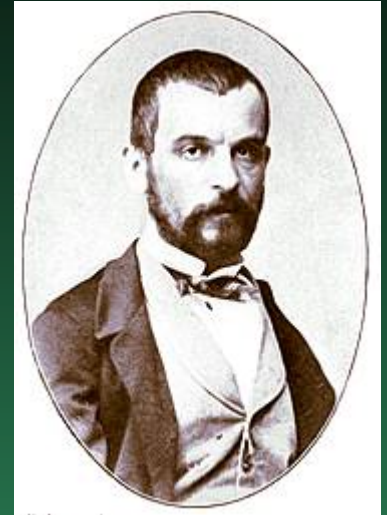
teoreticky rozpracoval systém strýce Bernarda.
20.000 druhů ve 100 čeledích a 15 třídách

1. ma konci diagnóz čeledí uvádí vztahy k sousedním čeledím
2. tyto vztahy použil jako kritérium třídění čeledí
3. ve vymezení tříd se přidržuje hlavně stavby květu.

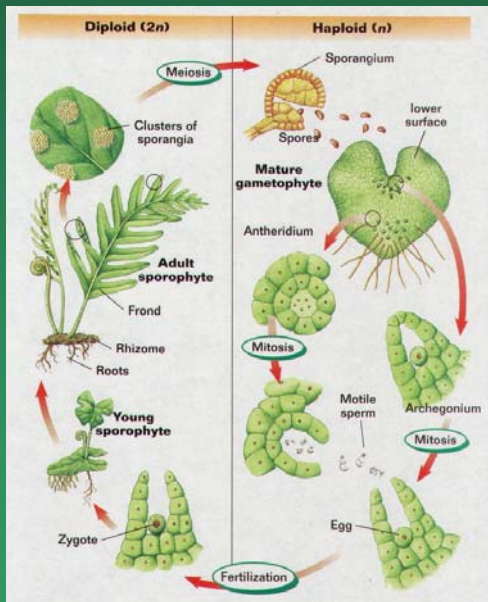

Objev a zobecnění rodozměny (1. pol. 19. stol)

1. v první polovině 19. stol. jsou objevena archeogonia a antheridia, u jednotlivých skupin výtrusných rostlin
2. postupně je objevován i princip střídání gametofytní a sporofytní generace, čili rodozměna
3. roku 1851 je princip rodozměny zobecněn Wilhelmem Hoffmeisterem.

**Wilhelm
Hoffmeister**
1824 - 1877

4. genetická podstata haploidní a diploidní fáze byla poznána až počátkem 20. století.

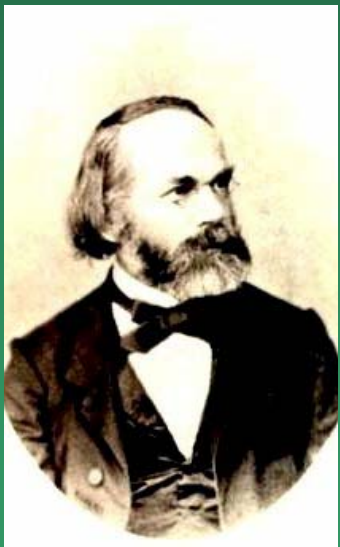
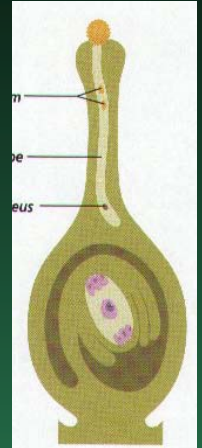
Objev principu opylení rostlin (1. pol. 19. stol)

Giovanni Battista Amici (1786-1863)
prof. fyziky v Mondeně

1823 objevuje pylovou láčku, jež proroste skrz čnělku do semenníku.

Osservazioni microscopiche sopra varie piante (Mondena 1823)

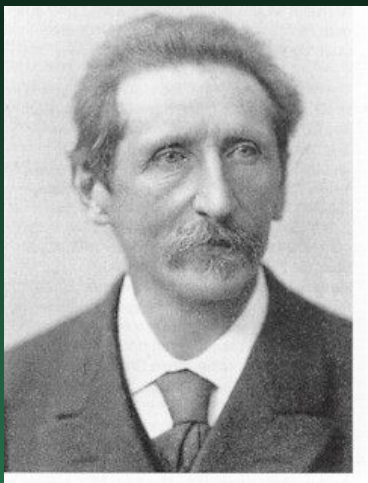
Carl Wilhelm von Naegeli (1817 - 1891) prof. botaniky na univ. v Zürichu

1842 studuje dělení buněk uvnitř vznikajícího pylového zrna

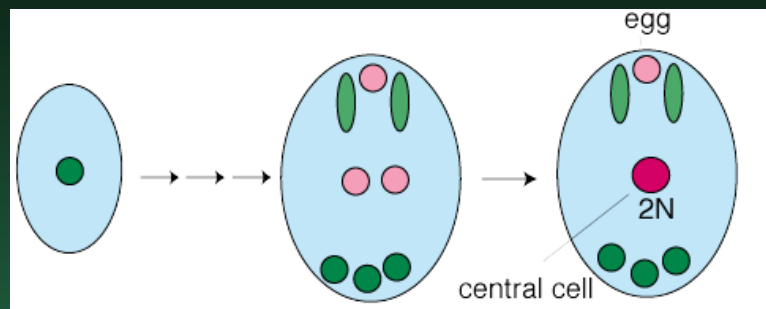
Zur Entwicklungs-geschichte des Pollens bei den Phanerogamen. (Zürich 1842).

Objev principu oplození rostlin (2. pol. 19. stol)

1877 popis dělení a diferenciacie buněk uvnitř zárodečného vaku

Über Befruchtung und Zelltheil-ung (Jena 1877)

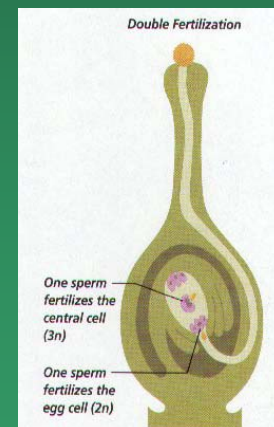
Eduard Strassburger, 1844 – 1912, prof. botaniky univ. v Jeně

1898 objev dvojího oplození u rostlin

Novyje nabljudenija nad oplodotvorenijem u Fritillaria tenella i Lilium martagon, které vyšlo jako součást sborníku Dněvnik X. sjezda russkich estěstvoispytatělej i vračej v Kijevě.

Sergej Gavrilovič Navašin, 1857 – 1930, prof. botaniky na univ v Moskvě

Evoluční teorie (2. pol. 19. stol.)

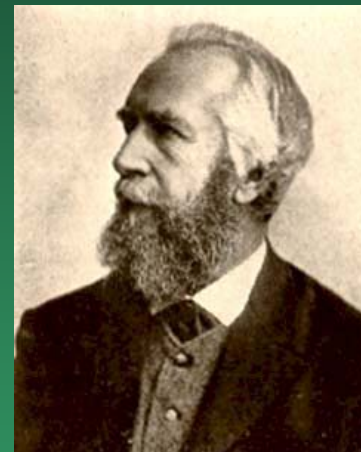

1859 evoluční teorie - Angličan **Charles Darwin** (1809-1882).

On the Origin of Species by Means of Natural Selection, or the Preservation of Favoured Races in the Struggle for Life. (O vzniku druhů přírodním výběrem neboli uchováním prospěšných plemen v boji o život) (1859).

1866, Němec **Ernst Haeckel** (1834-1919) vyslovuje zákon rekapitulace = biogenetický zákon: ontogeneze = zkrácená fylogeneze (v témže roce zavádí pojem ekologie jakožto vztah organismu a prostředí).

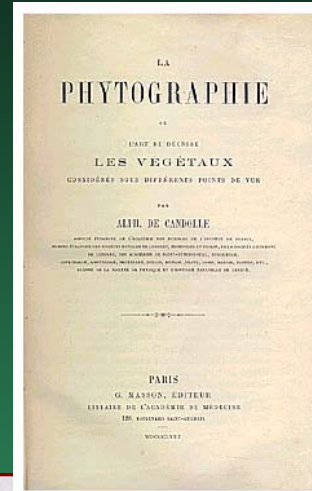
1846 **Richard Owen** (1804-1892) definoval homologie a analogie / později obdoba v Hennigových apomorfiiích a plesiomorfiiích

Report on the archetype and homologies of vertebrate skeleton principy

Fytogeografie a Chorologie - studuje areál taxonu, jeho velikost, vertikální výskyt vazba na určité květenné oblasti, migrační cesty, vývojová centra.

19. stol. švýcarský botanik Augustin Pyrame De Candolle.

Rozvoje v 20. století po nashromáždění potřebného množství dat o rozšíření jednotlivých druhů

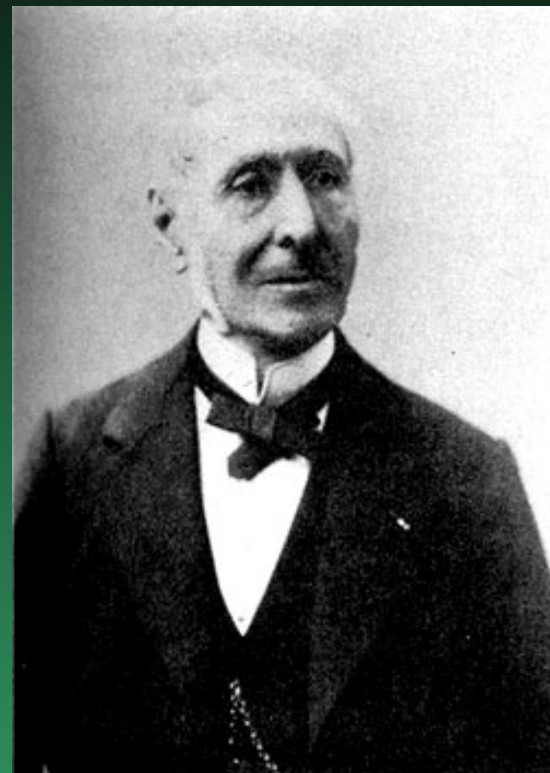

**Augustin Pyramus
de Candolle
(1778-1841)**

Kodifikace botanické nomenklatury (1867)

1. základy již v Linnéově Philosophia botanica (1751).
2. 1867 pověřil botanický kongres „komisi devíti“ v čele s Alphonsem De Candollem zpracováním prvního nomenklatorického kódu.
3. Nomenklatorická komise v období mezi kongresy shromažďuje podněty pro zpřesnění kódu
4. změny může schválit pouze botanický kongres, konaný ca 1x za 6 let.

Alphonse de Candolle
1806-1893

Chromosomy v rostlinné systematice (20. stol.)

Courtesy of American Philosophical Society, Curt Stern Papers.
Noncommercial, educational use only.

Theodor Boveri

1862 - 1915

1848 pozoroval Němec Wilhelm Hofmeister poprvé některé fáze **mitózy** v buňkách trichomů nitek rodu *Tradescantia virginica*

1882 si Němec Eduard Strasburger poprvé všímá, že počet diferencujících chromosomů při mitóze je pro druhy **stálý**.

1888 tento fakt zobecnil německý cytogenetik a anatom **Theodor Boveri**.

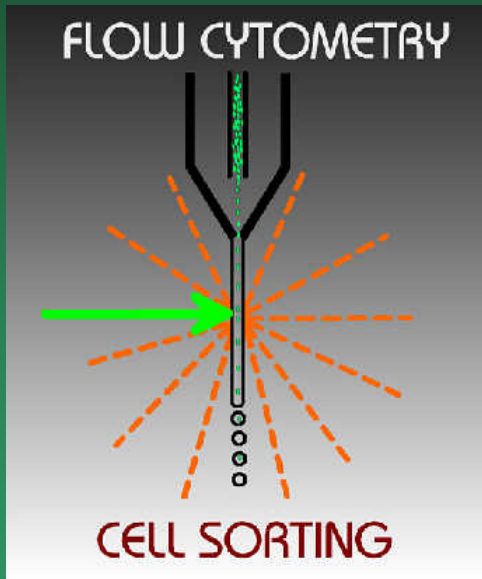

V rostlinné systematice se začaly metody zjišťování počtu chromosomů používat od 20. let 20. stol.

Petr Bureš: Prezentace přednášky Systém a evoluce vyšších rostlin - část 2.

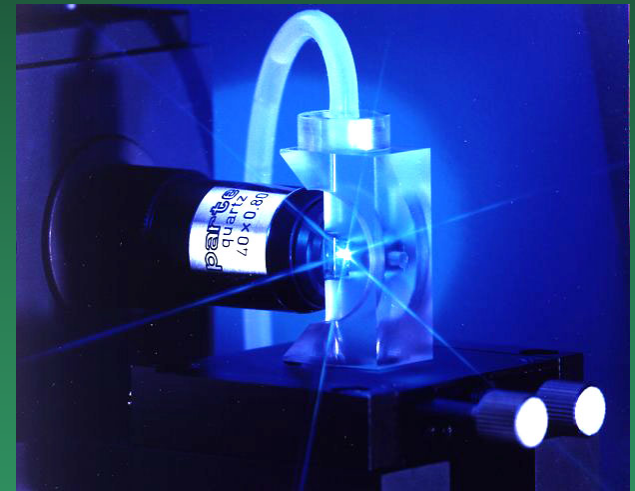
Od počtu chromosomů k velikosti genomu

Proudová cytometrie (konec 20 stol.)

Od poloviny 80. let 20. stol. prodělává dramatický rozvoj metoda, jenž se původně sloužila k analýze krevních buněk - **proudová cytometrie** (flow cytometry).

U rostlin umožňuje měření velikosti buněčných jader a chromozómů.

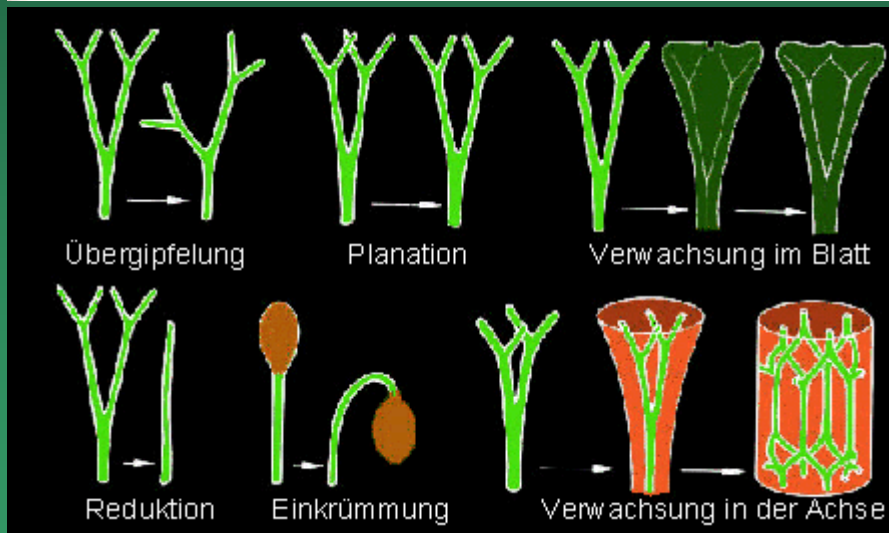
Paleobotanické přístupy (od 1. pol. 20. stol.)

Robert Kidston a William Henry Lang během 1. svět. války studovali fosilie nejprimitivnějších suchozemských rostlin u obce Rhynie ve Skotsku

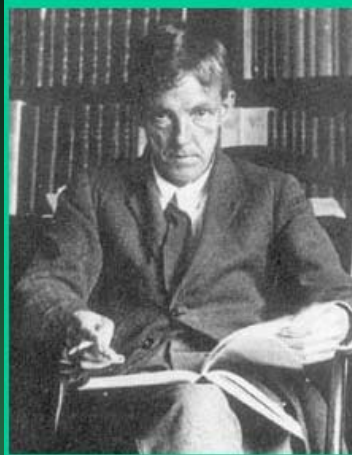
Dr Robert Kidston (right) and the palaeobotanist Professor David Thomas Gwynne-Vaughan (left).

Telomová teorie: evoluční základ všech rostlinných orgánů = prastonek = telom. Z jeho základní dichotomické podoby u ryniofyt vznikly různé typy větvení stonku, postavení a uspořádání sporangií a listy u všech dalších rostlin.

Na základě studia fosilních rostlin, zejména ryniofyt, ji vyslovil roku 1930 Němec **Walter Zimmermann** (v díle *Phylogenie der Pflanzen*).

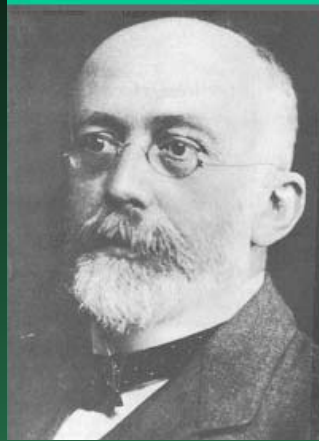
Syntetická teorie evoluce (1. pol. 20. stol.)

Godfrey Harold Hardy

1877-1947

německý genetik

Wilhelm Weinberg

1862-1937

německý genetik

**Theodosius
Dobzhansky**

1900-1975

populační genetik

**George Ledyard
Stebbins**

1906-2000

americký botanik

1937 zákon o frekvenci alel v panmiktické populaci = Hardy-Weinbergova rovnováha.

Darwinismus + genetika = syntetická teorie evoluce

Ne jedinec, ale populace je základní jednotkou evoluce.

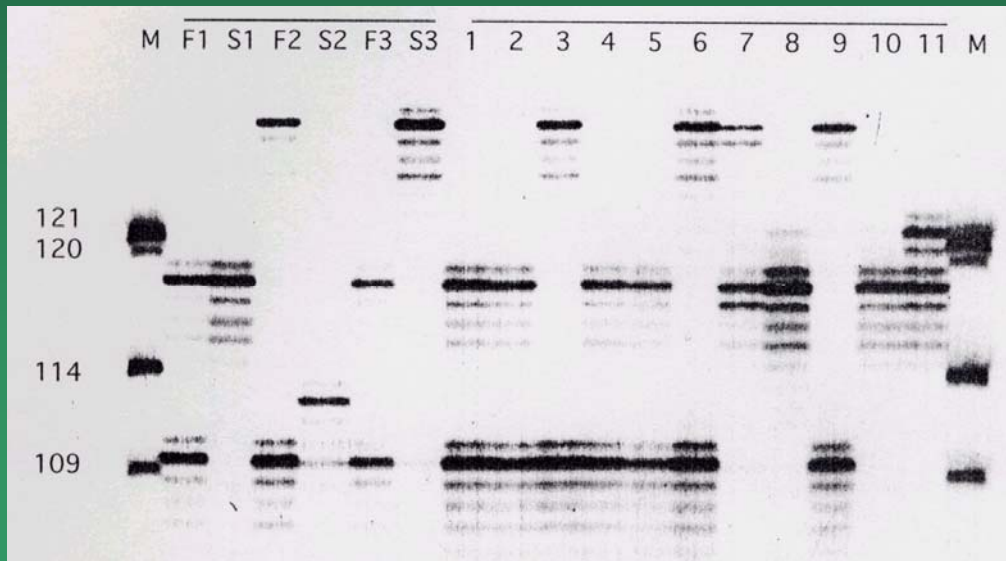
Theodosius Dobzhansky (Genetics and the origin of species 1937).

G. Ledyard Stebbins (Variation and Evolution of Plants 1950).

Isoenzymy - markery populační genetiky 20. stol.

Gelová elektroforéza zviditelní rozdíly v prostorovém uspořádání, hmotnosti a síle elektrického náboje enzymů.

Elektroforézu vynalezl 1937 švédský biochemik **Arne Wilhelm Kaurin Tiselius** (1902-1971) (Nob. cena 1948).
polovina 60. let využití ve šlechtitelské genetice
v systematice od 80 let - hybridní původ druhů, breeding systémy, populační genetik

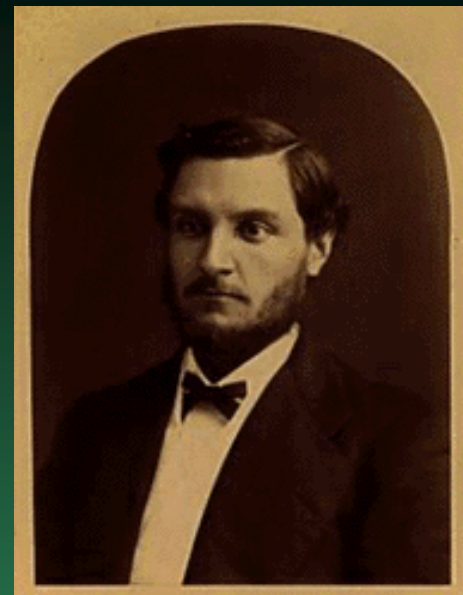
Isoenzymy katalyzují stejnou reakci ale strukturně se liší velikostí nebo sekvencí aminokyselin.

Allozomy jsou isozymy kódované různými alelami téhož genu.

Objektivizace a racionalizace taxonomických dat = Biostatistika (20. století)

Biometrická měření na rostlinách již na přelomu 19. a 20. století britský matematik **Charles Pearson**

základní pojmy a koeficienty popisné statistiky – variační koeficient; pracoval většinou se znaky s normální gausovskou distribucí – sledoval např. počty ostnů na listech *Ilex aquifolium*, počty primárních žilek u *Fagus sylvatica* apod.

Charles Pearson
(1857-1936)

Robert R. Sokal

Fenetika = „každý znak má a priori stejnou váhu“

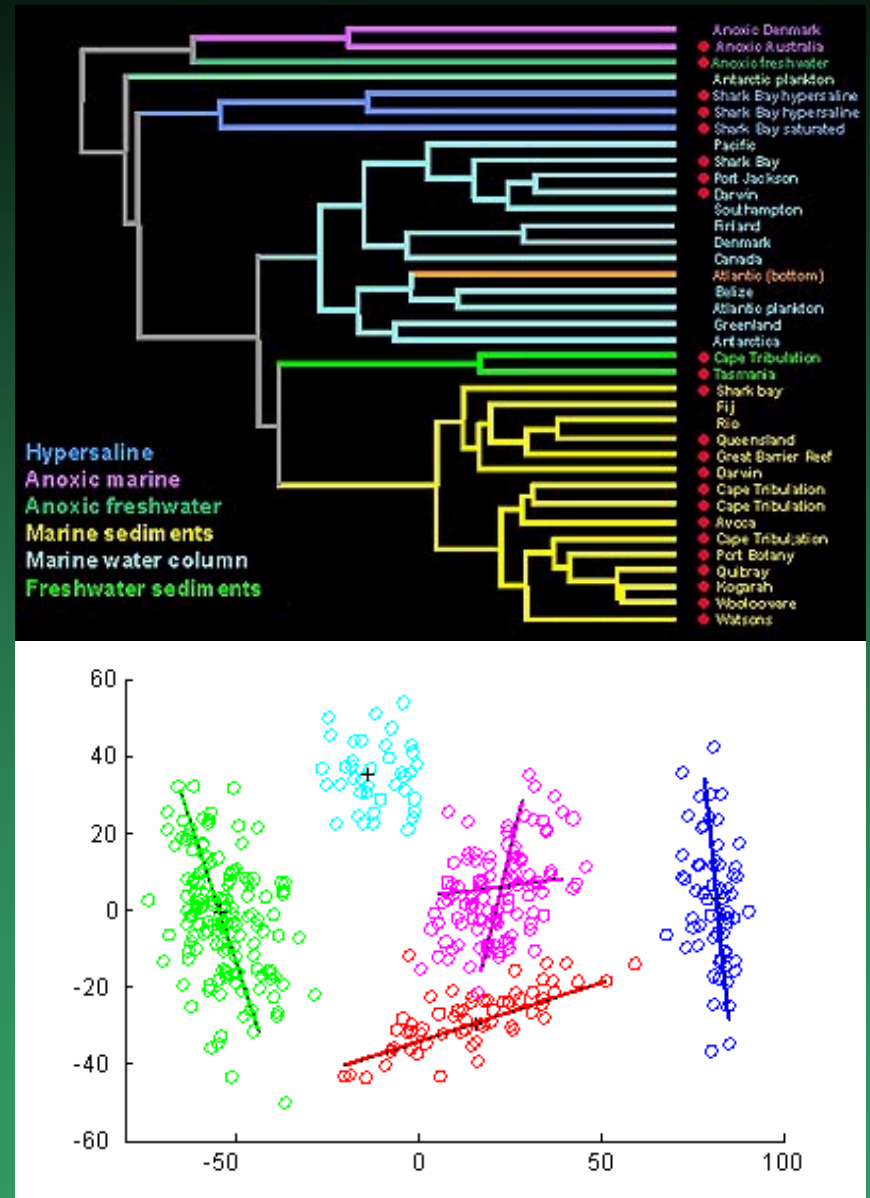
V roce 1963 se etablovala díky studiím Američanů R. Roberta **Sokala** a Petera **Sneatha** **numerická taxonomie** – masivní využití jejích metod jako je shluková či clustrovací, diskriminační analýza či analýza hlavních komponent a mnoha dalších, umožnil rozvoj výpočetní techniky.

Znaky kvantitativní a kvalitativní – biometrika.

Variabilita živých organismů si vynucuje použití metod biostatistiky. Nejčastějšími výstupy numericko taxonomických metod jsou:

dendrogram (v případě metod klasifikačních jako je např. clustrová analýza) nebo

ordinační diagram (vyjádřený obvykle ve formě scatter plotu, v případě metod ordinačních jako je např. analýza hlavních komponent PCA = principal component analysis, a. hlavních koordinát PCoA, či analýza DCA).

Kladistika

Willi Hennig
1913–1976

1950 něm. entomolog
Willi Hennig

kladistika = fylogenetická
klasifikace

Smyslem je spojovat
skupiny se společnými
předky, sdílející nově se
v evoluci objevivší
(odvozený) znak =
apomorfii.

Kladogram vychází z apomorfii při
maximální úspornosti „**maximum parsimony**
tree“.

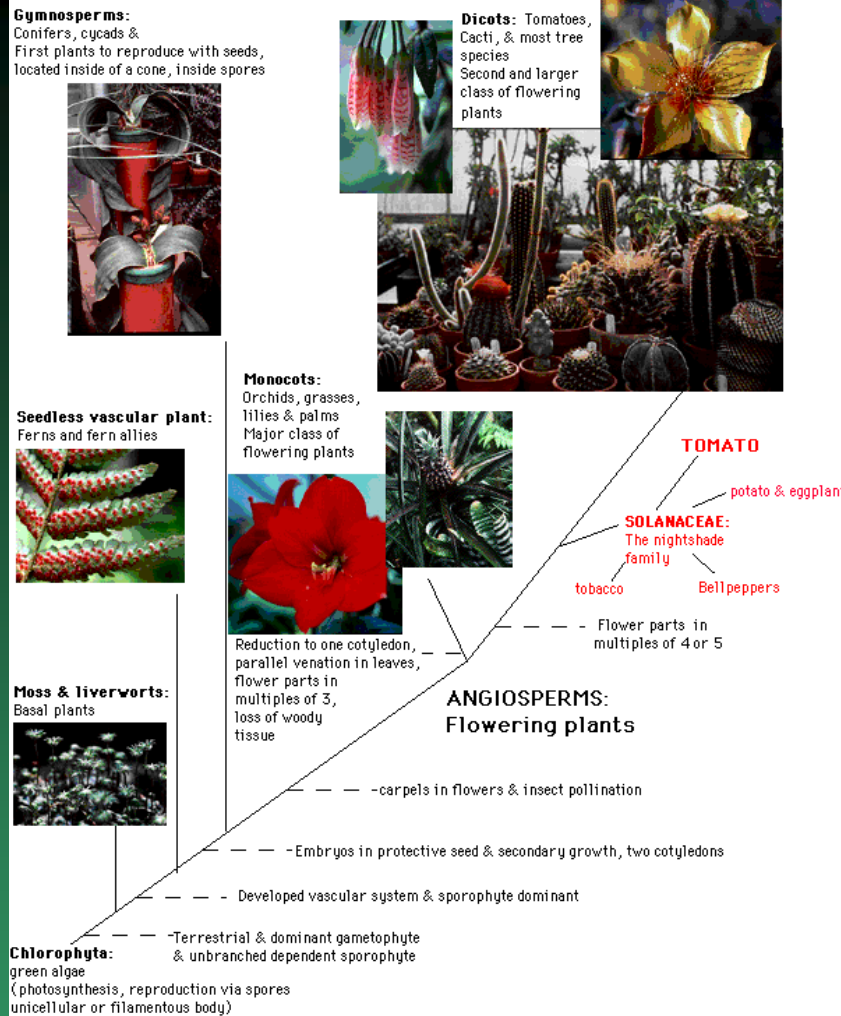
Každý znak byl někdy v evoluci nový – např.:

genetický kód = apomorfie všech živých organismů,

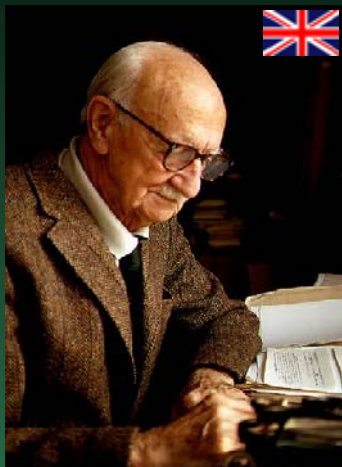
cévní svazky = vyšších rostlin kromě mechorostů,

konduplikátně svinutý plodolist = apomorfii krytosemenných.

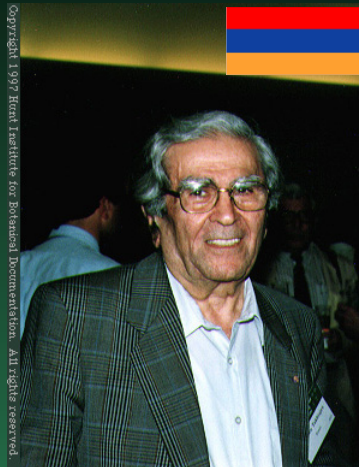
Opakem apomorfii jsou znaky primitivní – plesiomorfie.

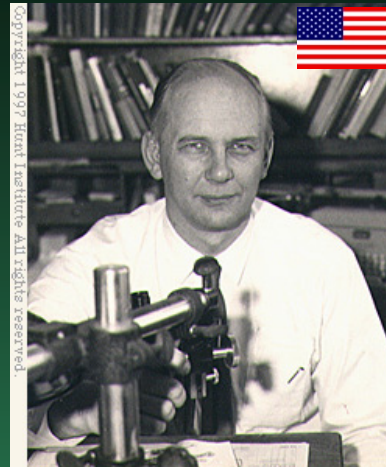
Moderní systémy rostlin (konec 20. stol.)

John Hutchinson
1884-1972

Armen Tchtadžjan
1910-

Arthur John Cronquist
1919 -1992

James Reveal

Rolf Dahlgren 1932-1987

„Dahlgrenogram“

Robert F. Thorne, 1920-

Studium DNA 90. léta 20. stol.

postupy založené na **polymerázové řetězcové reakci (PCR)** v programovatelném zařízení, zvaném **termocykler**.

Pro čtení sekvence nukleotidů – sekven(c)ování se využívá automatický **sekvenátor**. Výhodou metod je, že stačí jen malé množství materiálu umožňující přežití zkoumaného jedince.

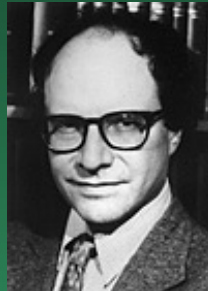

**The Nobel Prize
in Chemistry 1980**

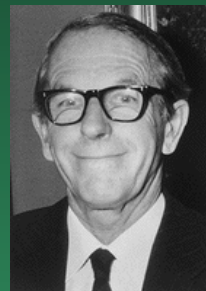
Paul Berg

1926-

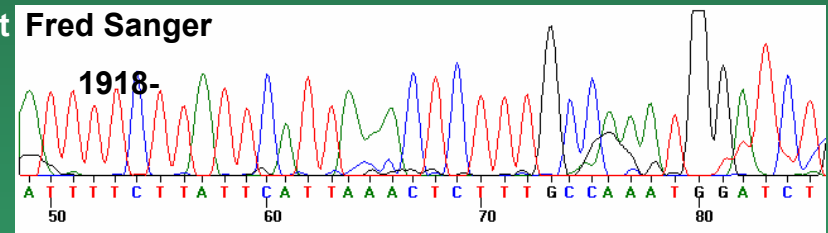
Walter Gilbert

1932-

Fred Sanger

1918-

automatický sekvenátor

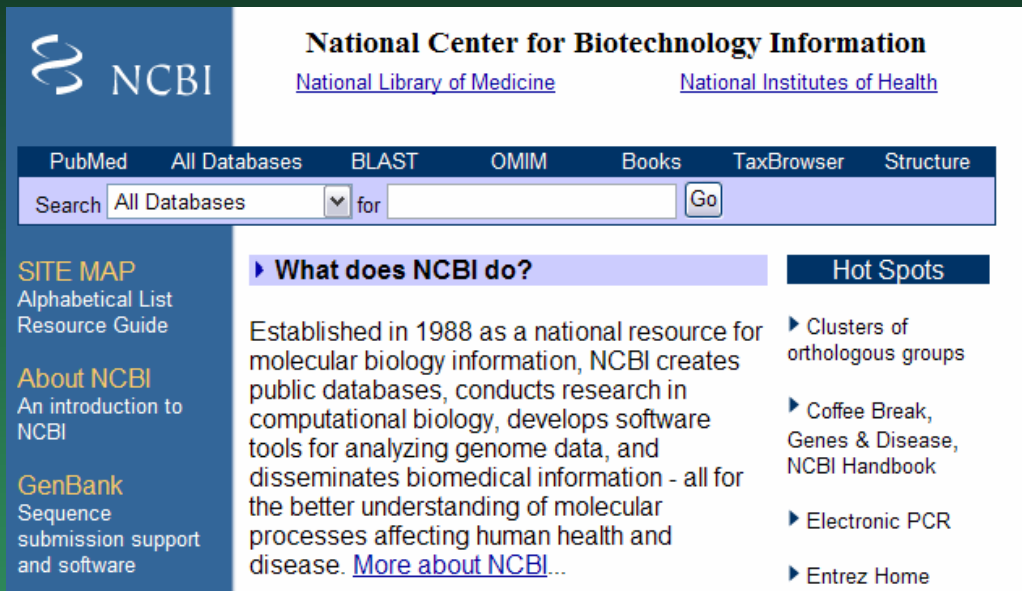

**The Nobel Prize
in Chemistry 1993**

Kary B. Mullis 1944-

Bar-coding

identifikace rostlin pomocí sekvence DNA

Př. *Eriophorum
angustifolium*: sekvence
intronu chloroplastového
genu pro transferovou RNA

CCTCTTACTATAAATTTTCATTGTTGTCGATATTGACATGTAGAATGGACTCTCTCTTTATTCTCGTTTGATTTATCATCA
TTTTTCAATCTAACAATTCTATAATGAATAAAATAAATAGAATAAATTGATTACTAAAAATTGAGTTTTTTTCTCATT
AACTTCATATTTGAATCAATTTACCATAAATAATTCATAATTTATGGAATTCAAAAAATTCCTGAATTTGCTATTCCATA
ATCATTGTCAATTTCTTTATTGACATGAAAAATATGATTTGATTGTTATTATGATCAATCATTTGATCATTGAGTATATAT
ACGTACGTCCTTTTTTTGGTATAGACGGCTATCCTTTCTCTTATTTTCGATAAAGATATTTTAGTAATGCAACATAATCAA
CTTTATTCGTTAGAAAACTTCCATCGAGTCTCTGCACCTATCTTTAATATTAGATAAGAAATATTTTATTTCTTATAAT
AAATAAGAGATATTTTATATCTCTCATTCTCAAAATGAAAGATTTGGCTCAGGATTGCCCACTCTTAATTCCAGGGT
TTCTCTGAATTTGGAAGTTAACTTAGCAAGTTNCCATACCAAGGCCAATCCAATGC

Sekvenování kompletních genomů

Plants (90 druhů sekvenováno = stav 2008)

Eudicots (57)

Monocots (15)

Basal angiosperms (1)

Amborella (1)

Gymnosperms (5)

Ferns (2)

eadv *Adiantum capillus-veneris* (maidenhair fern) (EST)

esmo *Selaginella moellendorffii* (EST)

Mosses (3)

eppp *Physcomitrella patens* subsp. *patens* (EST)

empm *Marchantia polymorpha* (EST)

Green algae (5)

Red algae (1)

Glaucophytes (1)

Angiosperm Phylogeny Group

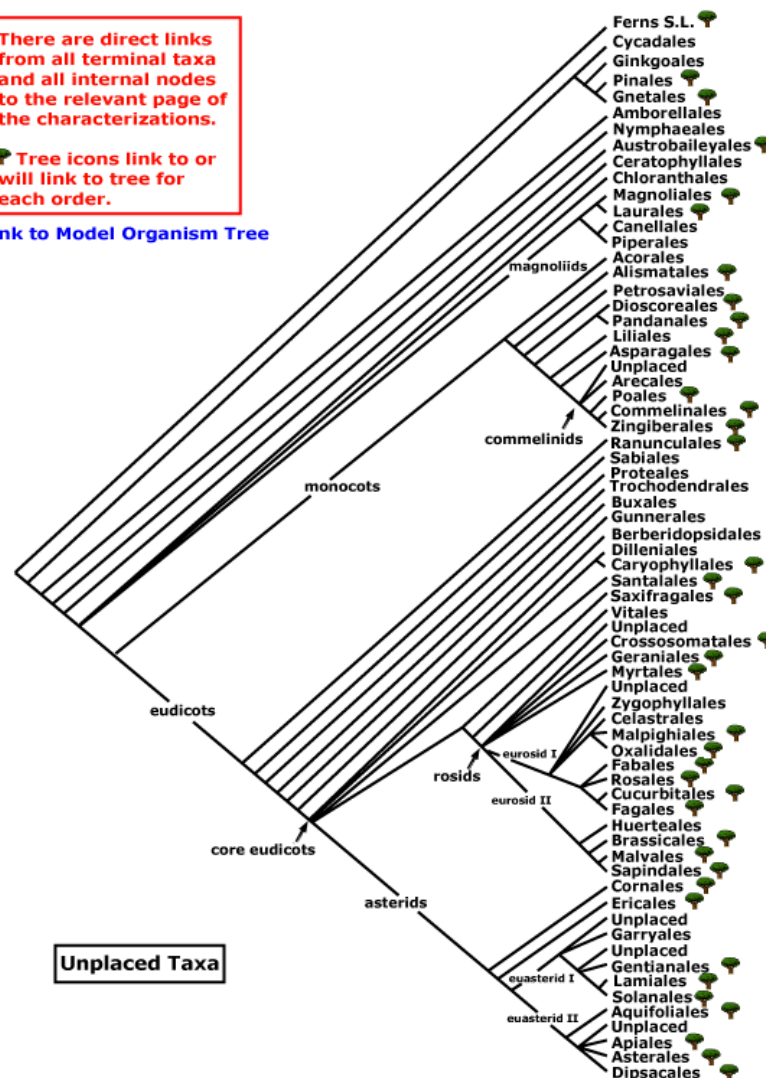
Stevens, P. F. (2001 onwards).
Angiosperm Phylogeny
Website. Version 7, May 2006
[and more or less
continuously updated since].

<http://www.mobot.org/MOBOT/research/APweb/>.

There are direct links from all terminal taxa and all internal nodes to the relevant page of the characterizations.

Tree icons link to or will link to tree for each order.

[Link to Model Organism Tree](#)

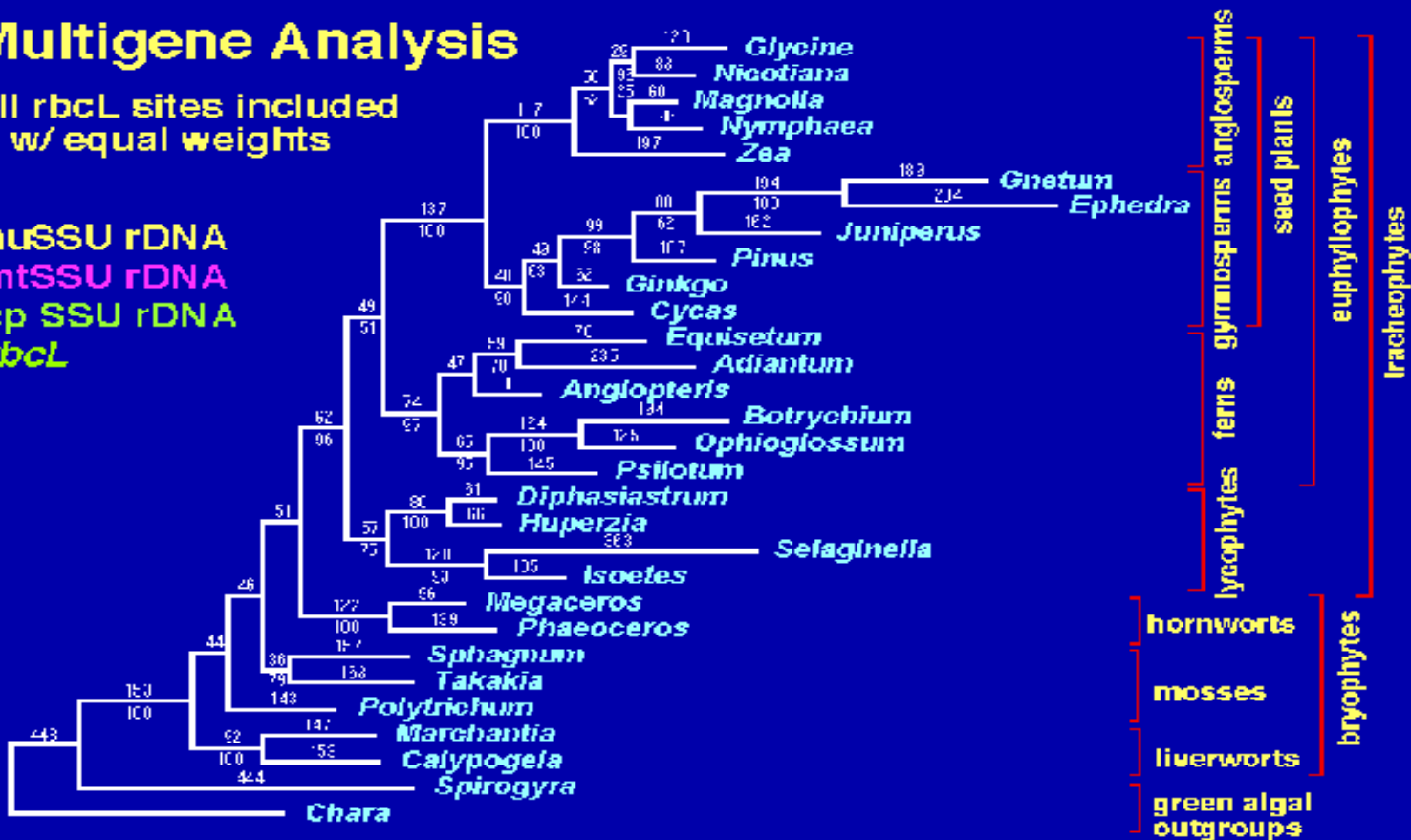

Syntéza kladistických a molekulárních přístupů

Multigene Analysis

All *rbcL* sites included
& w/ equal weights

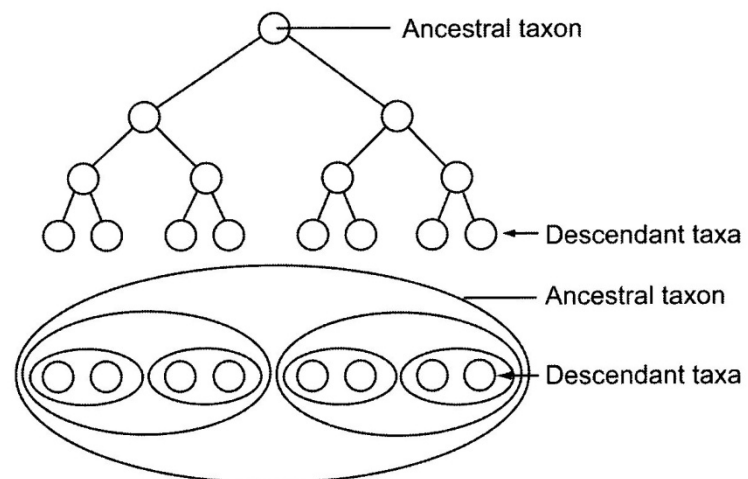
nuSSU rDNA
mtSSU rDNA
cp SSU rDNA
rbcL

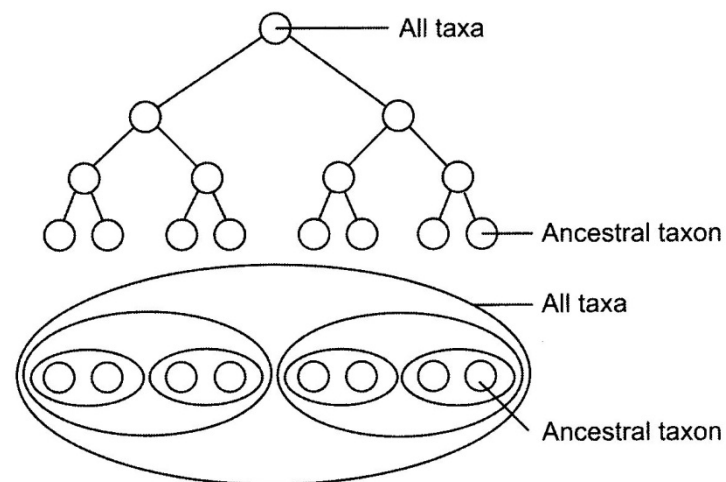
Fylogenetické vztahy vyšších rostlin v podobě maximum parsimony tree různých částí ribosomální DNA jaderného, chloroplastového a mitochondriálního genomu

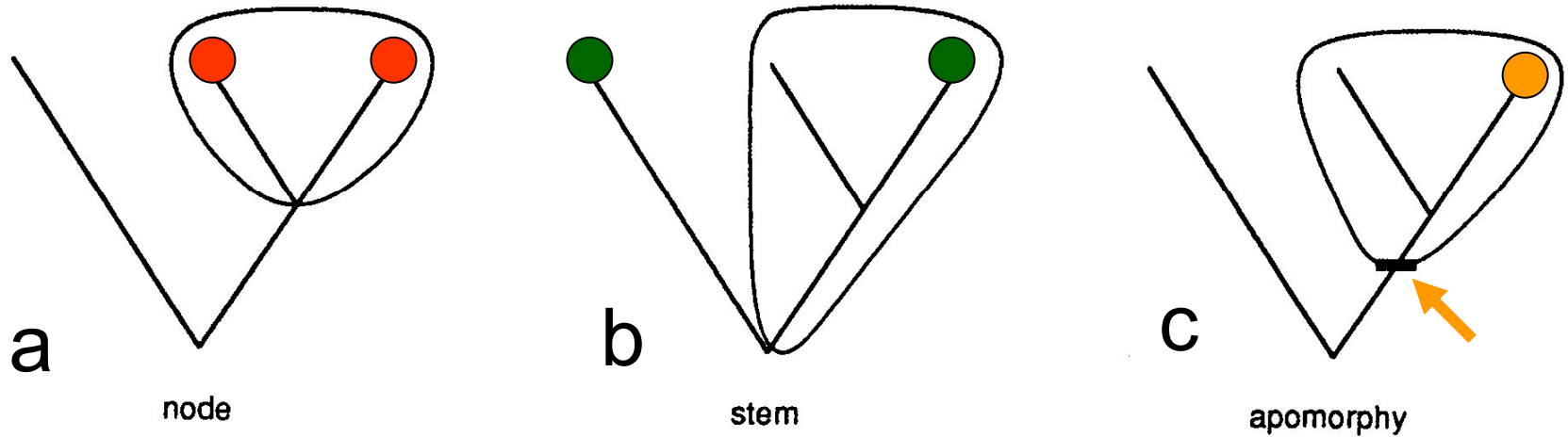
(a) Phylogeny

(b) Linnaean classification

Fylokód - fylogenetická definice jmen

jméno je definováno:

a – odkazem na nejbližšího společného předka dvou taxonů a všechny jeho potomky

b – odkazem na všechny organismy, které mají bližšího společného předka s označeným organismem než s jiným označeným organismem

c – odkazem na prvního předka, u kterého se vyvinul určitý znak a na všechny jeho potomky